

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

**Chủ Đề 492: Tướng Hiện Hiện Một Cách Xí Nhiên (Rõ Ràng, Sống Động),
Chứ Chẳng Phải Là Khô Không Tĩnh Mịch**

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 043)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【相是熾然顯現，非枯寂也】

【Tướng thị xí nhiên hiển hiện, phi khô tịch dã】

【Tướng hiển hiện một cách xí nhiên (rõ ràng, sống động), chứ chẳng phải là khô không tĩnh mịch.】

Cái tướng này hiển hiện như thế nào? Có thể thì sẽ có dụng. Sự hiển hiện của tướng, hôm qua đã báo cáo cùng chư vị rồi, là hiện tượng ba động (dao động), mười pháp giới y chánh trang nghiêm đều do hiện tượng này biến hiện ra. Nhất chân pháp giới trên quả địa Như Lai, biên độ dao động của nó thấp nhất, dao động chậm nhất, sự ba động đó rất vi tế, dao động rất chậm, hiển thị ra pháp giới đó vĩnh hằng bất biến. Ở trong mười pháp giới, sự chấn động của làn sóng này ở pháp giới Bồ Tát so với pháp giới Phật thì lớn hơn, biên độ lớn hơn, thời gian nhanh hơn. Pháp giới Thanh Văn, Duyên Giác so với pháp giới Bồ Tát lại càng nhanh chóng hơn, lại càng lớn hơn. Do đây có thể biết, thời gian chấn động nhanh chóng nhất, biên độ lớn nhất chính là chúng sanh trong ba đường ác, tâm niệm của chúng sanh trong ba đường ác cực kỳ bất bình. Hiện tượng này, thành thật mà nói nếu chúng ta bình tâm lại để quan sát, sẽ không khó để phát hiện. Không cần quan sát người khác, hãy quan sát chính mình, bản thân mình có lúc tâm rất bình tĩnh, rất thanh tịnh, khi khởi ý niệm cũng rất vi tế. Nếu gặp phải môi trường bên ngoài kích thích, hoặc sanh tâm hoan hỷ, hoặc sân hận, thì nhịp đập của tim mạch liền tăng nhanh, biên độ cũng lớn, từ chỗ này rất rõ ràng có thể thể nghiệm ra được. Vào lúc chậm rãi, lúc bình tĩnh thì sự biến hóa nhỏ, ngay trên chính bản thân của chúng ta, khi tâm tình của chúng ta rất bình hòa, rất thanh tịnh, thì sự biến hóa này liền nhỏ, liền chậm rãi. Khi chúng ta sanh tâm hoan hỷ, tay múa chân nhảy, hoặc là khi nổi nóng phát giận, thì sự

biến hóa đó liền lớn, tướng mạo của con người đều biến đổi theo. Đây là điều chúng ta rất dễ dàng thể nghiệm được, chính là cái đạo lý này, mười pháp giới y chánh trang nghiêm, cùng chung một đạo lý!

Trên hành môn của Phật pháp, tổng cương lĩnh chính là tu định. Bất kể là pháp môn nào, tám vạn bốn ngàn pháp môn, vô lượng pháp môn tu cái gì? Tu định. Nhân giới được định, nhân định khai huệ, đều là tu thiền định. Tuyệt đối không phải nói chỉ có Thiền tông mới tu định, hiện tại có rất nhiều người hiểu lầm, cho rằng không phải tham thiền thì không phải là tu định, sai lầm vô cùng! Tám vạn bốn ngàn pháp môn, thực tế chính là nói tám vạn bốn ngàn loại phương pháp khác nhau, tu cái gì? Đều là tu định. Họ dùng phương pháp tham cứu để tu định, chúng ta dùng phương pháp trì danh niệm Phật để tu định. Phương pháp không giống nhau, nhưng hiệu quả đạt được thì tương đồng. Sự nhất tâm bất loạn mà Tịnh tông chúng ta nói đến, liền tương đương với thiền định của Thiền tông, Thiền tông gọi là đặc định. Lý nhất tâm bất loạn tương đương với “phá bản tham (thấu triệt được câu thoại đầu)” trong Thiền tông, đại triệt đại ngộ, minh tâm kiến tánh. Phương pháp chúng ta dùng không giống nhau, danh từ thuật ngữ nói ra không giống nhau, nhưng thực chất là cùng một sự việc. Giáo hạ dùng phương pháp chỉ quán, Mật tông dùng phương pháp trì chú, phương pháp tuy khác biệt, nhưng đều là tu Giới Định Huệ. Y theo phương pháp đó mà làm, thì chính là Giới, Giới chính là như pháp, giữ đúng quy củ, y theo phương pháp mà làm, đó chính là trì giới; y theo phương pháp mà tu, công phu đặc lực rồi, nhất định liền có thể đặc định; sau khi đặc định thì có thể khai ngộ, có thể kiến tánh, chính là một sự việc như vậy. Cho nên cái “tịch” này không phải là “khô tịch” (khô rỗng tĩnh mịch), khô tịch liền biến thành tử định (định chết), vậy thì có tác dụng gì! Không khởi tác dụng.

Chư Phật Bồ Tát biểu hiện cho chúng ta thấy, đi đứng nằm ngồi đều ở trong định, trên kinh Đại thừa thường dùng tỷ dụ nói, “Na-già thường tại định, vô hữu bất định thời”. Na-già là tiếng Phạn, dịch sang nghĩa Trung Quốc chính là long tượng (nghĩa là rồng và voi), tức là voi lớn. Chúng ta xem con voi lớn, đến vườn thú đi xem voi lớn, trong tất cả các loài động vật, voi lớn dường như là đang ở trong định, nó rất vững vàng, chậm rãi. Nó không giống như các động vật khác nhảy nhót rất nhanh, dường như tâm không định, voi dường như lúc nào cũng ở trong định vậy, dùng cái này để làm tỷ dụ. Chư Phật Bồ Tát đi đứng nằm ngồi đều ở trong định, đó đều là định, có thể thấy cái định đó không phải là ngồi kiết già xoay mặt vào vách tường, tất cả mọi hoạt động đều ở trong định,

đều không hề rời khỏi định, đó mới gọi là thiền định thậm thâm. “Thủ Lăng Nghiêm Đại Định” mà trên Kinh Lăng Nghiêm nói, chính là ý nghĩa này; gọi là tự tánh bản định. Đây là đổi một danh từ khác, sợ người ta nảy sinh hiểu lầm.